UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Remissionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96857

Visual Library

a FORMA[a].Sanctiſſimo in Chriſto [b] domino Clementi diuina
b permiſſione vniuerſalis eccleſiæ ſummo Pontifici,T.delegat⁹ ĩ
tali cā,a uobis pedū oſcula beatorum ſanctitatis veſtrę, qua de
cuit reuerētia.ſuſceptis literis talis ꝯ talē,tale crimē hoc mō:pu
ta accuſando,uel denunciando,uel excipiendo,uel añ ꝯfirmatio
nem,uel poſt obiecit:qđ quidem crimē probatū actorem peni
tus repelleret ab agendo.Cum igitur dubitem qualiter in his de
beā ꝓcedere,inſtāter poſtulo,ut me ſuꝑ hoc veſtris dignemini
literis informare.hæc probātur ext.de accuſ. ſuper his.& c.inqſi
4 tionis.de ſimó.licet Hæli.23.diſt.illud. ¶† Si autem fuerit inqui
ſitor ſuper ſtatu alicui⁹ monaſterii:tam in capite,quā in mēbris
poteſt quærere,an omnes debeat adſtringere iuramēto,ſcilicet
conſpiratores,inimicos,excommunicatos,& conuerſos & con
uerſas prædicti loci.Itē an hi qui ꝓſecuti ſunt inquiſitionē,ha-
bebūt expenſas,& vnde?hoc probatur ext.de re.iu.cum I.& A.
ext.de accuſ.inquiſitionis.& c.pe.Itē.ordinarius inueniens ciui
tatenſes & diœceſanos diſcedere a ſtatu uniuerſalis eccleſiæ,uel
a ꝯſuetudine,quam Romana eccleſia ſeruat, & docet ſeruandā,
poteſt Papam conſulere, qualiter in his debeat ſe habere:& hæc
eſt potius conſultatio,quam relatio : & probat̄ ix. diſt. quis ne-
ſciat.de conſec.diſt.2.pacem.de conſe.diſt.j.de nominibus 4.di.
denique.12.diſt.illa.Itē ſi populus aliquis diuino adiutorio no-
uiter conuertatur ad fidem,poteſt cōſulere Papam, qualiter de
bet ſe habere:& qualiter debēt informari in fide, & qualiter ec
cleſiæ eorū dēt ædificari,& quibus conſuetudinibus imbui 12.
diſt.nouit.xii.q.j.qa tua.30.diſt.c fi.50 diſt.c.fi.ext.de pęn.& re-
miſ.Deus.28.di.c.fi.Sed hoc præcedens potius eſt cōſultatio,q̄
5 fit extra iudiciū,quam relatio,q̄ fit in iudicio.¶†Porro poſt litis
ingreſſum,cum dubitatur de intellectu ,uel contrarietate iuris,
ſic fit relatio:¶ FORMA Sanctiſſimo patri,&c.Verum cum iu
xta veſtri tenorem mandati,cauſæ præfatæ cognitioni intende
rem,ſuꝑ tali lege,uel decretali diſputatio eſt exorta, aliis ſic eā
debere intelligi aſſerentibus,aliis vero non leuis opinionis in cō
trarium aſſerentibus:ex quorum cōtradictione,cępi merito du
bitare:uel,Super talis canonis intellectu variæ & diuerſæ ſunt
Magiſtrorum opiniones ſcriptæ ita ut dubitem,quæ ipſarum ſit
alteri præferenda:uel ſic,In præfata cauſa tales ſunt pro cōtrari
is allegatæ:in cuius contrarietatis ſolutione dubito vehemēter.
Vñ cum mel⁹ ſit pie dubitate,quam temere diſſinire, ſanctitati
veſtræ duco humiliter ſupplicādum,quatenus veſtro me digne
mini oraculo edocere,qualiter ipſum ius intelligatur:uel quali
ter oppoſitionū diuerſitas , uel cōtrarietatis perplexitas exſol
uatur,ut unde iura prodeūt,inde quoq; interpretatio,ſeu decla
ratio procedat.hæc probantur in concor.quæ ſunt s̄ §.de qbus.
ibi,uel ſi dubitat.& ibi,uel ſuper ꝯtrarietate.& tex.l.ex facto. ff.
6 de uulg.¶† Quod ſi ius ñ inueniatur expreſſum, ſic relatio fiat:
¶FORMA.Santiſſimo,&c.Nouerit ſanctitas veſtra,ꝙ in cauſa
ipſa,mihi a vobis cōmiſſa opponit̄,ꝙ iudex eſſe non poſſum,ꝓ
c eo quod ſim compater,uel patrinus actoris [c]:uel,ꝙ mihi nō cre
ditur ſic dicenti,cām viuæ uocis oraculo fore mihi a uobis com
miſſam,quantūcūq; veſter familiaris, & de veſtra curia ſim niſi
id per inſtrumenta,uel teſtes oſtēdā.Cum igitur iſti caſus, noui
ſint,nec ſint in iure expreſſi,ſupplico,ut qd iuris in eis,ſit veſtro
dignemini oraculo declarare:ut ext.de ap.poſtremo.& de off.đ
leg.cum in iure.C.de mand.prin.l.j.ext.de frig.fraternitatis. 20.
diſt.de libellis.in fi.ext.de no.ope.nun.c.j.& uide s̄.de prob.§.vi
7 dendum.ver.quid de auditoribus.¶† Cæterum relatio poſt ſen
tentiam ſic formatur:præmiſſo enim loco ſalutationis & humi-
liationis aloquio dicas:
¶FORMA.Notū veſtræ celſitudini facio,ꝙ talis đ tali crimine
capitali coram me accuſatus,ad plenum cauſæ diſcuſſis meritis
per me,de ipſo crimine extitit ſententialiter condemnatus.Cū
igitur ex tali crimine meruerit deportationem,ſeu exiliū,ad qđ
eſt etiam condemnatus, veſtrā rogo magnificentiā,ut ei inſulā,
vel locum,uel aliam pęnā ſicut veſtræ maieſtati placuerit, aſſi-
gnetis.hęc ꝓbant̄ ff.de inter.& rele.inter pęnas.& l.ſeq.in prin.
8 2.q.vi.biduū.in fi.ff.quan.appel.ſit,l.j.reſpon.j.¶†Et nota,ꝙ ha
rum relationum exemplar eſt per manum publicam partibus dā
dum,ut prædixi.Item not.ꝙ quilibet iudex refert ſapiētibus,cū
quibus deliberat,plene merita cauſæ,ut dixi s̄. de requiſ.cōſilii,
prope fi Sed & auditores generales palatii domini Papæ,qui ei⁹
vice cauſas audiūt,eidem domino ſingula litis dubia viua uoce
referunt,Moſis exēplo vt s̄.§.proxi.uer generaliter,& ēt ſuper
ſingulis diffinitiuis.referunt em̄,quid petitur ,qualiter,& quate
nus in lite proceſſum eſt,quid ꝓbatur,qđ replicatur,quid impli
catur,& breuiter pure ac fideliter debēt referre omnia iura,& ra
tiones partis cuiuſlibet,non alleuiando,uel aggrauando,uel ſub
iiciendo iura partis alterius,quæ poſſint ipſum Papam mouere,
ſed ſtateram in manibus ſuis gerant,3.q.ix pura.ext.de re iu.cum
Bertholdus.ibi,qui cum nobis,vt ext.de deci.dudū.ver.prior au
c.omnis,qui Quo facto,collatione & deliberatio
ne præhabita cum aliis auditoribus ibidem præſentibus ,idē do
minus Papa dicit ei: Ita pronuncia:& dat ei poteſtatē & licenti-
am pronunciandi,q̄ non habent alii auditores, ſed ſolum adien
di & cognoſcendi:quare Auditores uocantur.unde & in pronū
ciatione ſemper dicit auditor:Facta domino noſtro ſummo pō-
tifici relatione fideli,de ipſi⁹ ſpeciali licentia & mādato mihi ſa
cto oraculo viuæ uocis ita pronuncio,j̄ de ſent.§.vt autē.verſ.
cęterum.

ADDITIONES.

a FORMA. ¶ Iſta & omnes ſequentes fuerunt Io.de Deo, vbi s̄.primo,& plenius ſecundo.
b In Chriſto. ¶ Hodie non ponimus In Chriſto, vt patet in forma ſequenti.
c Actoris. ¶ Super hoc uide quod ſcripſi de app.cum ſpeciali.ſuper 4.gl.& hoc exemplum non fuit Io.de Deo,ſed auctoris.

¶ Quis ſit relationis effectus.

5.§.Effectus autē relationis, ſeu ꝯſultationis eſt vt
cauſa,vel etiā cōſultatione pendēte,
nihil debeat innouari,uel de cauſæ meritis inquiri , uel aliqd fie-
ri:alias irritū id habetur,C.e.l.j.ext.de off.leg.c. licet.& de poſt.
pręla.bonę.2.§ nec nocebat.C.de ap.ex illo.2.q. j.nomē.3.q.6.
multū In omnib. em̄ his expectādum eſt ſuperioris reſpōſum,
a 6.q.3.denique. Veruntamen,ſecūdum B.[a].quāuis relatio fuerit
per iudicem approbata,tamē prius q̄ facta ſit,poteſt ea cōmiſſa
de partium conſenſu in cauſa procedi,arg.C.e.l.2.Arg.cōtra,ex
b tra de off.deleg.ſignificantibus[b].Quid ſi iudex & vna pars con-
ſentit relationi faciendæ,altera vero nō ? Videtur, ꝙ iudex poſ
ſit pęnitere:quia certum eſt eum nondum retuliſſe, quamuis re
ferre uoluerit,arg ff rem rat.hab.amplius.Si uero altera pars cō
ſentit,tunc altera parte inſtāte quod fiat,fiet ſibi copia ipſius:ex
tra de ap.intimaſti.Quid ſi iam relationē partibus edidit,& poſt
ea partes conſenſerunt,quod cognoſcat, nec relatio procedat?
Reſpon locus eſt pęnitentiæ,dummodo iudex conſentiat ,arg.
ff.de pac.ab emptione ext.de reg.iu.c.j.niſi iā fuerit ſuperiori p̄-
ſentata,arg ext.de poſtul.prælat.bonæ.2. § nec nocebat.Arg.cō
tra extra de offi.deleg.ſignificantibus.Sol.ſecundum dominum
c meum,ut in præ.c.intimaſti.in fi.[c]

ADDITIONES.

a Secundum B.¶ in dec.licet.de offi.legat.
b Significantibus. ¶ Pro ſolutione datur hæc in fi.remiſsio.
c In fi.Et ibi ſcripſi in §.ult.gl.ſcilicet quod ibi iuriſdictio erat extincta, hic ſuſpenſa.

¶ Bal.de Relationibus.

¶ AN Judex in relatione debeat admittere aliquem periurum & calumniatorem;videtur ꝙ non:quia hoc eſt potius iudicium,quam conſultatio. Dic.contra,ſi ex actis apparet,§.de quibus. verſ.ſed pone:ecce. G. ¶ Auditores palatii domini Papæ debent audire & referre,non iudicare ,niſi ex mandato domini Papæ,§.pe.ver.fin.G.vide j̄.tit.prox.

a De Remiſſionibus [a]. Rubrica.

SEQVITVR videre de remiſſionibus:inquo vidēdū quid ſit remiſſio: quę in ea ſunt conſiderāda:in quibus caſibus ſit facieda:qualiter fieri debet:quid ſit officium eius,ad quem remiſſio fit:ultimo,de remiſſione,quæ fit a ſuperiori ad iudices inferiores,dicemus.

ADDITIO.

a Supple. Cauſarum. de remiſsionibus enim perſonarum ſupra ad iudicem delicti , non tractat hæc rubric. de illa autem habetur extra , de raptor.capitu.j.& in authent. vt nulli iudic. §. ſi quis vero comprǽhenſorum.& no.in Clem.de re iu. paſtoralis. in gloſſ. ſed nunquid de iure. ¶ De remiſsionibus etiam indulgentiarum rubricam habemus. ſed nihil ad propoſitum. De remiſsionibus autem iurium , puta quas facit ſubſtitutus inſtituto rogato de reſtituenda hæreditate, & an diuiſio habeat vim remiſsionis, not.& dicam j̄. de teſtib. §. j. verſ. item quid ſi duobus. ¶ Nullus autem ex practicis poſuit hanc rubric. Imo , ut dicit auctor ſuper rubr. proxim. in princip. antiqui promiſcue de relationibus & remiſsionibus loquebantur. Vnde autem hic rub. auctor traxerit alimentum,dicam,ſuper nigro. ſequitur videre,quid ſit remiſsio.

¶Remiſſio quid ſit.

1.§. Quid ſit remiſſio,planũ eſt.eſt enim remiſſio id, qđ
ipſum nomẽ ſonat: quia nomina debent eſſe
conſona rebus,Inſt.de donat.§.eſt & aliud. 16.q.1.ſi cupis.Vn-
de remiſsio eſt cauſæ commiſſæ ad committentem facta remiſ-
ſio ext.de ele.dudum.j.& dixi ſ.tit.prox.in prin.& in ſequenti-
bus apparebit.

SVMMARIVM.

1 *Parte contumace amplius non citata,an poſsit ſuperior procedere.*
2 *Superiori licet delegati ſui iuriſdictionem reuocare.*
3 *Delegati proceſſus ante reuocationem iuriſdictionis habitus, ratus erit.*
4 *Iudex ſciẽs cauſam appellationis alteri commiſſam,debet ab ea ceſſare.*

¶In remiſsione quæ ſint conſideranda.

2.§. Quę autem in remiſsione facienda ꝯſideranda ſunt
breuiter ſupponamus.Et quidem ꝯſiderandum
eſt,an fiat partibus ꝯſentiẽtib.uel ſaltẽ nõ appellãtib. uel an fiat
alterutra cõtradicente & appellante. Si enim partes ꝯſentiunt,
vel nõ appellãt,ei ſtatur,ext.de pur.can.cum dilectus.§. his igiť.
ver.1 Et terminus ad ꝯparendũ corã ſuperiore remittente parti
bus præfixus,ꝓ ꝑemptorio eſt habẽdus:arg.ext.de ap.ſæpe.§.qa
tñ.Si vero fit ꝑ appellationẽ,ei nõ credit, niſi ex aliis actis, ſiue
circũſtãtiis roboreť,2.q.6.biduũ.C.de relat.l.j.Sed & ſi fiat alte-
ra partiũ abſente,ẽt per ꝯtumaciã adhuc nõ vř ei credendũ, niſi
alia probatio adſit:termini tñ aſsignatio bene valet, vt extra.de
1 teſti.cum olim.†Vnde & parte ꝯtumace amplius nõ citata,ꝓce-
dit ſuperior:ſicut & iudex remittẽs poterat ꝯtumacis abſentia
a nõ obſtãte,ſm Inn.IIII.[a] Ego tñ ſemꝑ cito in audientia, arg.
ff.de euic.l.ſi rẽ quã.in fi.Quod ſi pars,quã iudex inferior retulit
ꝯtumacem,veniat corã Papa,vel alio ſuperiore, dicens: Domi
ne nunquã fui cõtumax,ſed appellans receſsi ab eo, & cãm ap-
pellationis obtinui à vobis cõmitti alii:tunc ſuperior, ſi verum
eſt,qđ cõmiſerit,nõ credet remiſsioni,ſed remittet partes ad iu
dicem ſuper appellatione obtẽtum,qui de appellatione cogno
ſcet:& an ſit reuocandum,vel nõ,quicquid factum eſt poſt ap-
pellationem:vel etiam ſi maluerit,ipſe ſuperior de his cognoſ-
2 ſcet.†bene eñ ſibi licet delegati ſui reuocare iuriſdictionem,ff.
de iud.iudicium ſoluitur.nedum expreſſe,ſed etiam tacite, cog-
b noſcendo videlicet,vel alii committendo[b],arg.ext.de ꝯceſ.prę
ben.quia diuerſitatem.§ j.ext.de of.deleg.paſtoralis.§.præterea.
3 ¶†Tamen totus proceſſus delegati ante reuocationem cõmiſ-
ſionis habitus,ratus erit,arg.ext.de reſt.ſpo.audita.§.j. Sed & ſi
iudex ꝯmiſsionis cauſam,quæ iam inſtante parte commiſſa erat
alii,vt de appellatione cognoſceret,iterũ poſtmodum commit
tat alii,& ꝓ ꝑ hoc inter ipſos iudices ſit de iuriſdictione ꝯtentio,
dicunt quidam,ſopiendã eſſe,ſecundum decr.ext. de reſcri pa-
ſtoralis.reſp.j.Tu dic,ꝙ ad hunc ſecundum iudicem, cui com-
miſſa eſt cauſa remiſſa,nihil aliud ꝑtinet,niſi cognoſcere,an cau
ſa appellationis prius alii fuerat commiſſa. Nam ex quo de hoc
cõſtiterit,debet partes ad illum remittere iudicem,cui cauſa ap-
pellationis prius commiſſa fuerat:ad quem pertinet cognoſce-
re,an ſit ſua iuriſdictio.ſic enim ſeruatur in iudice appellationis,
4 ext.de reſcri.dilectus filius.2 § fi.¶†Sed nunquid eodem modo
iudex,q cauſam remiſit,ſtatim ex quo ſcit cauſam appellatiõis
ab eo interpoſitæ alii eſſe cõmiſſam,debet ceſſare,& remittere
cauſam ad iudicem,cui eſt cõmiſſa? Reſpõdeo,ſi ſcit, vel credit
ꝙ cauſa appellatiõis ſit legitima,& vera,prudenter facit,ſi ſuꝑ-
ſedet.Si enim proceſſerit, & poſtea conſtiterit cauſam appella-
tionis legitimam eſſe,& veram,caſſabitur quicquid per eum fa
ctum fuerit,vt not.extra de appel.interpoſita.& c.Romana.§ ſi
vero.& §.ſeq.ſi autem pro conſtanti habet appellationem eſſe
iniuſtam,ſecure procedat.Eodem etiam modo iudex cui cauſa
remiſſa commiſſa eſt, ſi indubitanter confidit, ꝙ appellatio ſit
iniuſta,non obſtante ꝙ cauſa eiuſdem appellationis alii ſit com
miſſa,ſecure ꝓcedat:& tenebit,quicquid ab eo fiat dummõ de
claretur poſtea per diffinitiuam ſententiam,ꝙ appellatio fuit te
meraria & iniuſta,vt not.in prędi.§.ſi vero,& ſeq. ſecundum Pa
pam.& adde,ꝙ eſt j.§.videndum.Generaliter autem verum eſt
ꝙ iudex poſtquam cauſam remiſit,non poteſt vlterius de cau-
ſa ſe intromittere,vt ſ.tit.prox.§.effectus.in principio.

ADDITIONES.

a Innocentium IIII. ¶ Cuius fuit fere ad literam totus iſte §. ut ſcripſi
poſt eum de appel.intimaſti.in j. col.
b Committendo. ¶ Supple,ſcienter.

SVMMARIVM.

1 *Lite pendente poteſt fieri cauſæ aduocatio:qua facta non debet prior iu-*
dex in cauſa procedere.
2 *Superior an de cauſa cognoſcere debeat ex vi aduocationis, aut reuoca-*
tionis.
Pars appellans an ſibi preiudicet literas aduocatorias præſentando.
3 *Literæ poſt reuocationem factæ an valeant.*

¶Remiſſio in quibus caſibus ſit facienda.

3.§ Nunc videamus in quibus caſibus ſit remiſsio facien
da.Et quidẽ facienda eſt in omnibus maiorib.
cauſis,quæ habẽt per ſuperiorem tractari,ext.de appe.vt debit[a]
in fi.ext.de bapt.maiores.xii.diſt.c.2.ext.de trãſa.c.j.de hoc ext.
a de offi.leg. quod translationẽ[a].¶ Itẽ fit qñque propter defec
tum iuriſdictionis,quam quis habet ſemiplenã:vt quia eſt lega
tus proconſulis,uel quia eſt ei tantum cognitio demãdata, vt
ff.de off.procon ſolent.& l.ſi quid.& C.ad leg.Corn.de falſ.vbi
¶Item fit quãdoque ex neceſſitate,puta quando cauſam com
mittens id iubet:ut ſi mandat,quod delegatus ꝓnũciet,ſi de par
tium proceſſerit uoluntate:alioquin negotium remittat ad dele
gantem ſufficienter inſtructum,ut extr.de ele.ex parte decani.
§.petente.ext.de ele.dudum.j.reſp.j.& c.ſcriptũ.§.j.ver.& ſi par
tes,&c.uel etiam ſi mãdať,ut intra certũ tempus cã.remittatur,
vel ſi certum tempus non adiiciatur:uel ẽt ſi mãdetur,ut cã ſuf
ficiẽter inſtructa remittatur,uel etiam ſi madetur,ut inſtructa,
vř ñ inſtructa remittatur.Iſtis.n.modis ſcribi ſæpe & ſimilib.ꝯſu
euit:& tunc iuxta formã mandati eſt remiſſio facienda.Idẽ quo
que eſt,cum demandatur teſtiũ,vel inſtrorũ receptio,& hmõi.
Idem etiam eſt,cũ ſuperior reuocat ad ſe negotiũ, & iudex ſibi
1 proceſſum cauſæ remittit.¶† Et not.[b] ꝙ lite pendẽte poteſt fi
b eri aduocatio cauſæ:& ea facta,nõ debet prior iudex in cauſa ꝓ
cedere,ext.ut lite pen.eccleſia.2.& ſ.de leg.§.nunc oſtendẽdum
verſ.33.& §.ſupereſt.& verſ.cęterum licet.ſed poſt ſententiã ñ
poteſt aduocari,ut v.q.vl.quod bene. niſi per querelã falſi hoc
per ſuperiorẽ fiat.C.de falſ.querelam.uel per ſupplicationẽ,uel
per appellationem interpoſitam,uel per in integrum reſtitutio
nẽ:ſed tunc non proprie dicitur aduocari.Quid ergo,ſi aduoca
tio ſuperueniat poſt latam ſententiam,a qua nõ extitit appella
tum?Reſpon.nõ ualet.niſi fiat per in integrum reſtitutionem,
2 uel per quærelam falſi,ut dixi.¶† Quid ſi fuit appellatum,tamẽ
aduocatoriæ literæ uenerũt,& oblatæ ſunt:nunquid cognoſcet
c ſuperior ex vi aduocationis,an uero ex ui reuocationis[c]? vel an
pars appellans præiudicet ſibi literas aduocatorias præſentãdo?
Et dicit Vincen.quod ſic,ſi in eis exprimitur aliqua cauſa,quare
ſuperior aduocet ad ſe cauſam:quia beneficiũ aduocationis poſt
ſententiam,extraordinarium eſt:ſed ſi nulla cã exprimitur in eis.
non poteſt præiudicare appellationi. quia etiã natura appellati
onis eſt,ut trahat cauſam ad ſuperiorẽ, ut 2.q.6 anteriorum &
3 l.appellatione extra de appel.ex inſinuatione. ¶† Quid iuris ſit
de literiis reuocatoriis,& de his,quę poſtea fiunt,habetur extra
de reſti.ſpol.audita.¶ Item quæ fiunt poſt reuocationem,nõ va
lent,extra de appellatio.vt noſtrum de offi.leg.nouit. alias autẽ
ſi remiſſio

ADDITIONES.

a Translationem. ¶ Licet ſ.dixerit per ſuperiorem tantum, tamen omnes concordantiæ de Papa loquũtur: & ſic loquendo, ſicut ſubtilizauit auctor,& bene,diuidendo relationes a remiſsionibus, vt dixi ſ. tit. proxim. in princip. ſic hic diſtinguere debuit inter remittere & referre.Abſurdum enim videtur, quòd cauſam remittat is,qui nil habet cognitionis, vel iuriſdictionis in cauſa,ut ipſe auctor fatetur infra verſic. fin. Remiſsio enim ſonat in quandam neceſsitatem adeundi ad eum,ad quem fit, vt patet per inferiora: Nunquid ſi vacante vno epiſcopatu, petatur a legato, uel archiepiſcopo, quod vniat illum alteri epiſcopatui, remittet illos ad Papam? Item quæritur, ſi ab eorum altero petatur eccleſia erigi in Cathedralem, uel petit illegitimus diſpenſari per epiſcopum ad ſacros, nunquid iſti, & his ſimiles remiſsi ad Papam ire tenebuntur? abſit. Non diceret ergo legatus, archiepiſcopus, vel epiſcopus prædicti, Remitto uos ad Papam: ſed diceret,Non poſſumus quæ petitis: ſed ſi ad hoc intenditis,requiratis Papam: & iſtud ſecundum poſſunt omittere. Textus ergo hic allegati.non dicunt cauſas remittendas: quod intelligi debet ſecundum decret. j.de translat. vbi dicitur proferendas: quod etiam ſonat Indeferendas. Fateor quod etiam in his terminis eſt dare caſum, quo procederet vera remiſsio,ſcilicet arctans partes ad eundum, ſcilicet quando duodecim epiſcopi audiuiſſent cauſam criminalem ad depoſitionem epiſcopi,qui ſicut habent illam inſtructam ad Papam remittere, ſic & partes ire,3.qu.6.accuſatus.cum 2.c.ſequen.5.q.4. duode-
ram,qui nihil habet cognitionis,&c.
b Et no. ¶ Hic incipit gl. Vincen.
c Reuocationis. ¶ Debet dicere Appellationis. p
auditis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſi remiſſio fiat, ut index a iudicando exoneretur, nō ualet quod
agitur, C. co. l. j. ext. de off. del c. prudētiam. § adiicimus. Imò pu
nitur in decem lib. auri, in auth. in medio litis non fieri ſacras iuſ
§. ſi uero aliqua. Col. 8. niſi forte referat, quia non habet plenam
iuriſdictionem, ut quia eſt legatus, vel procōſul, vel quia tantū,
cognitio erat ei demādata, ut auditoribus palatij domini Papę,
vt ſ. ti. prox. §. qualiter. ver ſi. ff. de of. ꝓcon. ſolēt. & l. ſi quid. &
in præd. l. vbi. uel quia erat pedaneus, vt 2. q. 6. c. diffinitiua. §. itē
cum certa. nec tenet remiſſio ſine cauſa facta, vt C. de peda. iud.
l. 3. Et nota, ꝙ tunc demum remiſſio, uel etiam relatio tenet, cū
ſit per ſuum iudicem: alias contra. extra de off. leg. licet. quāuis
quandoque legatus apoſtolicæ ſedis negotiū examinet, ut ſuꝑ
facto plenius Papam informet, licet in eo iudex non ſit, vt extra
a de ap. conſtitutis in præſentia noſtra. Archid. claromonten[a].

ADDITIO.

a Claromonteñ. ¶ Propter duas dec. tit. quæ incipiunt, conſti. in tantum expreſsit.

SVMMARIVM.

1 *Iuriſdictio an & quando lapſu ſtatuti temporis finiri dicatur.*
2 *Terminus per iudicem a quo appellatur, præfixus, quo partes habeant coram ſuperiore proſequi, dicitur peremptorius.*
3 *Terminus proſequendi coram ſuperiore cauſam, quo caſu non debeat aſſignari appellanti.*
4 *Cauſa appellationis an debeat cauſam principalem precedere.*
Termini aſsignatio in cauſa appellationis qua ratione fieri dicatur.
5 *Superiore, ad quem cauſa remiſſa eſt, appellante, citante in cauſa principali nulla mentione facta de appellatione, an ſibi ſufficiat excuſatorem mittere.*
6 *Cauſa intra certum tempus alicui commiſſa decidenda, an poßit ab eo, cui commiſſa eſt, intra tempus ſtatutum remitti.*
7 *Reus, contra quem facta eſt remiſsio extraordinaria, aut non legitima, venit abſoluendus, & ad ſuum ordinarium remittendus.*
8 *Partes quibus caſibus poſsint in cauſa appellare, & ſuper appellatione literas impetrare, non facta mentione de remiſsione.*
9 *Actor quo caſu non admittatur de cætero ad probandum de eo, de quo voluit cauſam inſtrui.*
10 *Iudex non dicitur prius, quam incipiat iuriſdictione vti.*
11 *Cauſa ſemper eſt ab eo, cui commiſſa eſt, remittenda.*

¶ Remiſſio qualiter ſit facienda.

4. §. Videndū reſtat, qualiter remiſſio facienda ſit.
Et quidem is, cui ſub aliqua formarum ſ. prox §. præſcriptarum præſcriptū eſt, debet exequi fide
liter, quod mandatur: ſiue debeat teſtes & inſtrumenta recipere,
ſiue cauſam examinare: & ſiue intra certū tempus, ſiue nō certū
remittere debuerit: faciat ſicut eſt ei iniūctum. Vt igitur ſibi cer-
tum temp⁹ præfixum fuerit, intra quod expediat, quod mādat,
alioquin cauſam remittat, &c. eo lapſo ſiue ꝑfecerit. quod iniū
ctum extitit: ſiue non citet partes, ut die certa peremptoria cō-
pareant corā eo ad videndum & audiēdum remiſſionem, quan
facere intendit, prout in mandatis recepit: & tunc ſiue uenerint
ſiue non, poteſt & debet ratione ſuæ iuriſdictionis ſemper poſt
terminum etiam in infinitū, niſi ab eo reuocetur mādatum, re-
miſſionem facere, & certum diem ad comparēdum ſufficiēter
coram ſuperiore partibus aſſignare, ext. de ap. cordi lib. 6. ext. de
acc. § fi. ſecūdum formam poſitam ext. de teſt. cum olim. in fi. &
c. ad hoc. alias incipit præſentium. §. cæterum. li. vi, & de do. & ꝯ
tu. c. fi quem etiam terminū debet eis poſtea ſignificare, ſi abſē-
tes ſunt, & reperiri poſſunt: alioquin hoc faciat publicari, uel añ
domū, uel in eccleſia contumacis, ut ext. de cler. j. nō reſi. ex tuæ.
1 de dol. & cont. c. fi & de eo, qui mit. in poſ cauſ. rei ſer. c. fi. † Nō
enim iuriſdictio eius finita eſt per lapſum ſtatuti tēporis: qa li
cet id verum ſit, quo ad cauſę examinationem & diffinitionem,
non tamen, quod ad faciendam remiſſionē, ut j. apparebit: quā
& intra ipſum tempus facere nequit quandoque, ut j. uer. hoc ēt
eſt notandum. & hoc probat ſecunda pars mandati, cū dicit, A-
lioquin cām remittas, &c. quaſi dicat, ſi intra dictum tēpus cau-
ſam non expedieris, ipſam nobis remittas. Hunc quoque termi
num iudex aſsignare poterit[c] ſicut puto: licet in literis cōmiſsio
2 nis nō fuerit id expreſſum, ut in præ. concor. † Eo enim ipſo, ꝙ
ei aliquis articulus committitur, uidetur per conſequens com-
miſſum, ꝙ partes ad priorem remittat iudicem, ne cauſa aſq; ter
mino remaneat. Nam quod plus eſt, iudex a quo appellatur, ꝑfi
git terminum partibus, quo coram ſuperiore proſequantur, ap
pellationem, ext. de ap. perſonas. Multo fortius id poteſt, vbi nō
: & talis terminus aſſignatus intelligitur peremp-
quæ autem. Demum ad ſuperiorem, a quo māda
tum recepit, ſcribat, qualiter tale mādatum ab eo recepit, ponē
do illud de uerbo ad uerbum: & conſequenter inſerat, qualiter
proceſſit: & quicquid fecit, vel facere nequiuit: extra de elec. du
dum. j. §. cum autem. nihil falſitatis adiūgendo, ſed cuncta pure
& fideliter referendo, iij. q. 9. pura. ext. de re iud. cū Bertholdus.
ver. qui cum nobis omnia fideliter, &c. & de do. & contum. cum
olim. Poſtmodum etiam adiungat, qualiter cauſam ipſam iuxta
formam mādati traditi ſibi, remittit: & alia, quæ habes ſ. verſ. in
ſumma ibi, quia & ſi non plene &c. Vltimo uero dicat, qualiter
terminum, & quem partibus aſſignauit ad præſentandum ſe co
ram ſuperiore, uel ad audiendā ſententiam, uel ad aliud prout
3 natura cauſæ & forma mādati requirit. ¶ † Verum[b] ſi prius quā
b is, cui teſtium receptio, uel aliquis articulus committitur, proce
dere incipiat, appellatur ab eo iuſta cauſa expreſſa: de qua tamē
dubitatur an ſit uera, & quam appellans ſe non obtulit probatu
rum, ſi poſtea procedat, & contingat eum remittere negocium
ad ſuperiorem, non poteſt aliquem terminum appellāti aſsiga-
re: quod ſic probo. In cauſa enim appellatiōis, ſ ut eā proſequa-
c tur non poteſt, cum ei nō detulerit[c]. Sed ſi poſt appellationem
proceſſerit in articulo ſibi cōmiſſo: Item in cauſa principali, ſu-
per cuius articulo proceſsit, non poteſt fruſtra enim ibi nō aſſi-
gnaretur: quia in ea non procedetur, niſi prius inquiratur de ue
ritate appellationis, ut ext. de ap. ut debitus honor & c. interpo
ſita. quod adeo uerum eſt, quod ſi delegans forte ignorans pro
cedat in principali, quia delegatus nihil ſibi ſignificauerit de ap-
pellatione facta a ſe, nō ualebit proceſſus ei⁹: quia doloſe aduer
ſatius tacuit appellationē aduerſarii: quam ſi dixiſſet, iudex non
proceſsiſſet, uel procedere non debuiſſet contra nō legitime ci-
4 tatum, & ordine peruerſo, † cum cauſa appellationis debuiſſet
cauſam præcedere principalē, 2. q. 6. §. diffinitiua. uer. ſi prolatā
& in præ. c. ut debitus e. ti. interpoſita. ff. de iud. ſi prætor. Si uero
nullam cauſam aſſignaſſet ſuæ appellationis, quam ante ſenten-
tiam emiſit, cum cōſtet talem appellationem nullam eſſe, vt in
præd. c. ut debitus. nūc bene poteſt aſſignare terminum, licet ea
parte præſente tenuerit tantū receptio teſtium: quia termini aſ
ſignatio fit magis ratione iudicis, ad quem appellatur, quam ei⁹
d a quo appellatur ſecūdum Papā, qui hoc no. ext. de accuſ. c. fi.[d]
5 ¶ † Item no. quod ſi ſuperior, ad quē eſt cauſa remiſſa, citet ap
pellantem in cauſa principali, non facta mentione de appellatio
ne: ſufficit ſibi excuſatorem mittere. quod dic, vt ſ. de cita. §. ſeq
e tur. ver poſtremo[e]. Hoc[f] quoque ſciēdum eſt, quod ſi mandet
f alicui, quod remittat cauſam inſtructam, & etiam quocūque de
modis dictis ſ. §. prox. ſemper ſufficit cauſam remittere cū ea in
ſtructione, & cum illis actis, & quæ iudex recepit, & quæ partes
uoluerint & potuerint producere coram eo, etiam ſi nō ſit ple-
ne inſtructa: & ſemper poteſt remiſſor partibus certū terminū
6 aſſignare, quo coram ſuperiore compareāt, ut prædixi. ¶ † Hoc
etiam eſt notandū, quod is, cui cauſa, ſeu aliquis articulus intra
certum tempus, puta ſex menſiū, decidendus committitur, aut
alioquin remittat, &c. non poteſt illud intra tēpus remittere: ꝙ
ſi fecerit: nihil agit, niſi de cōſenſu partium fiat, etiam ſi penulti
g ma, uel ultima die termini remittit: & ſic Curia ſeruat[g]. Et eſt ra-
tio ꝙ totum ipſum tempus eſt datum ad id, quod iniungit, fini
endum, & non ad remittēdum. Vnde ſi intra illud fiat remiſſio,
non ualet: tū quia a nō ſuo iudice fit, ut extra de iud. at ſi clerici
tum quia fit contra formam mādati, ex. de reſcr. cum dilecta. ad
fi tum, quia prohibitæ ſunt remiſſiones cauſa iudicii detrectādi
factæ, ut ſ. §. prox. ibi, uel antē, &c. Et ideo quantūcunque impe
diatur iudex, non ualet remiſſio intra hoc tēpus facta, niſi fiat d
h partium cōſenſu; ar. extra de off. del. de cauſis.[h] ¶ † Sed quid ſi fi
7 at intra id tempus? Reſp. ſi reus, contra quem facta eſt, cōparue
rit coram eo, cui facta eſt, hoc obiiciēs coram eo, abſoluēdus ē
de iuris rigore, & ad ſuum ordinarium remittendus, cū cauſa ſit
in curia per reuocationem, uel per appellationem, uel per alios
modos, per quos cauſæ ad ſuperiorem referūtur, qui non inter
uenerunt, nec per hanc remiſſionē, quę nulla eſt, ut dixi: & quæ
partes per conſequens nō adſtringat, ar. ext. de ele. bonæ. 2. in fi.
per

ADDITIONES.

a Appellatum. ¶ Secundum Inn. vbi patet j.
b Verum. ¶ Reaſſumit verba Inn.
c Detulerit. ¶ Non uidetur hæc ſufficiens ratio, de ap. oblatæ. in prin. & e. ti. de ap. & lib. 6.
d C. fi. ¶ Vbi in gl. quæ inci. dicit In. hoc dicendo remiſi.
e Poſtremo. ¶ Vbi poſuit, qui in eodem c. de hoc notauit Inn.
f Hoc. ¶ Incohant verba In. & Hoſt. quæ ſcripſi in c. intimaſti. ad fin. j. col. verſ. & circa. de ap. & durant hæcuſque ad verſ. in ſumma.
g Seruat. ¶ Dixit Hoſtien. vbi ſupra, quod hoc ſibi de facto acciderat.
h Cauſis ¶ Vide ſimile, quod not. ſ. de citat. §. j. uer. ſed pone, Papa & quod ibi dixi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

per quod etiam apparet, quòd ſi reus non ꝯpareat, non eſt con-
tumax reputandus. Verum ſi ambæ partes ſufficiēter inſtructæ,
ad diem ſibi aſſignatam compareant coram Papa, ſatis æquum
eſt & ex mēte mādati colligi pōt, quod Papa cauſam audiat, vel
alii audiendam committat, & maxime vbi reus non habet alium
iudicem, quam Papam: & ſi remiſſio nulla ſit, certum eſt tamen,
quod Papa actori impetrāti uoluit prouidere, & ad ſe, ſi per illū
cui hoc committebat non diffiniretur negocium finaliter reuo
care. ¶ AEquum igitur eſt, ut ex quo partes præſentes ſunt, in ne
gocio procedatur, ar. ff. ſi cer. pet. quidā. ff. de no. oper. nunc. l. j.
§. & poſt operis nec debet actori præiudicare, qđ per iudicis im
prudētiam fit, ar. ext. de emp. & vend. c. fi. Nec obſt. ſi dicat reus,
Modis omnibus peto ad Papam remitti. poteſt enim ſibi reſpō
deri: Frater, non eſt malitiis hominum indulgendum, qui nihil la
turi ſunt, niſi ut officiant, ff. de rei vēd. in fundo extra de reſcrip.
plerunq;. Ex hoc enim nil aliud referes, niſi quandam dilationē
malitioſam: cum & ſtatim negociū poſſit ſub eadem forma cō-
mitti, & remiſſione ad curiā legittime facta, neceſſe haberes ite-
rum ibi comparere & reſpondere: nil ergo conſequeretur, niſi
malitioſam dilationem: & ſic forſan contra conſcientiā detine-
ret alienum. Vnde æquius eſt, ut tunc in curia reſpondeat, & ꝓ-
cedat cum partes ibidem præſentes ſint, & ſufficiēter inſtructæ,
ut dixi: & cum Papa ſit ordinarius ſingulorum, 9. q. 3. cuncta. ext.
de for. comp. c. fi. nec pro alia cauſa illuc venerint, ut prædixi: iō
que iudicium reddetur in inuitum. ff. de uerb. obl. inter ſtipulan
tem §. j. Cautum igitur eſſe oportet eū, cui ſub prædicta forma
ſcribitur. nam intra tempus deputatū nō poteſt remittere: nec
poteſt illud in cauſa procedere, niſi prius conſenſu partium fue
rit prorogatum, vt in præd. c. de cauſis. & j. uerſi. in ſumma. unde
tempore elapſo, & non intra illud, ſiue proceſſerit, ſiue non, cau
8 ſam remittat. ¶ † Et ſcias, ſecundum Inno. IIII.[a] ꝙ in omnibus
a cauſis poſitis s. §. prox. licet partibus ex cauſa appellare, & ſuper
appellatione ſua literas impetrare, nō facta mentione de remiſ-
ſione a primis iudicibus facienda: quia nec ſemper pręcipitur re-
miſſio fieri, propter hoc ꝙ ſuperior velit de negocio iudicare.
tunc enim oportet de remiſſione fieri mentionem, ar. extr. de ap
pel. ut noſtrum. de off. del. ſuper quæſtionum §. uerum. ver. cum
autem. Imo quandoque fit, quia partes non cōfidunt de iudici-
bus in diffinitione, licet ꝯfidant in cauſæ examinatione, ext. de
reſcr. ex parte decani. & de elec. dudum j. Sed & quandoque ex
pedit in vno loco inquiri de vno articulo, & in alio loco ſenten
9 tiari, extra de ele. ſcriptum. ¶ † In ſumma[b] nota, quod ubi nego
b cium intra certum tempus inſtruendum mādatur, & poſtea re-
mittendum, hoc tempus pro peremptorio habetur, ita ꝙ etiam
coram iudice, ad quē fit remiſſio, neutra partium admittet de
cætero ad probandum, ſecundum ea, quæ no. j. de ſen. §. nunc ui
dendum. ver. illud autem. Et propter hoc dicunt quidam, quod
ſi alicui committatur, ut intra certum tēpus inſtruat cauſam, &
ex tūc cauſam inſtructam remittat, ex quo repræſentata eſt iudi-
cialis commiſſio, iudex adueniente fine termini præſtituti, e tiā
nulla inſtructione in cauſa recepta, & etiam reo intra ipſum ter
minum non citato, poteſt tunc citare reū, & ei diem præfigere
quo coram delegato compareat, in negocio proceſſurus ext. de
teſtibus, cum olim. Nec poteſt reus dicere ſe grauari. quia actor
ſuper eo, ſuper quo voluit cauſam inſtrui, non admittetur de cæ
tero ad probandum: imò ei perpetuum ſilētium imponetur: &
ſibi imputet, quia intra certum terminū non probauit, argu. C.
de inge. ma. diffamari. & extr. de reſtit. ſpol. frequēs. §. pe. li. 6. &
de prob. licet. reſp. j. ver. ſuper quo. Nec obſtat, ſi dicitur, ꝙ or-
do in reſcripto commiſſionis ꝯtentus, ſ. ut primo inſtruatur, &
poſtea remittatur, omiſſus fuit: ideoq; non valet remiſſio. Nā
bene eſt cauſa inſtructa, quia contra contumacem ſententia fer-
ri poteſt. Vel dic hoc, quod occurrunt duo principalia mandata:
vnum de inſtructione, aliud de remiſſione. Vnde ſi iudex nō po
tuit primum propter negligentiā partis exequi, quod nec ab eo
ſolo, ſed a parte, quæ probare habet, depēdet, tenetur ſaltem ad
ſecundum, ſ. ad remiſſionem faciendam, quod ex ſe ſolo depen-
det: ar. extr. de reſcr. cōſtitutus. reſp. j. & de dolo & contu. cum
dilecti. §. præterea. ver. j. extra de off. del. cum ſuper. Alii dicūt, &
forte melius, ꝙ ſi iudex prius citauerit partes ad cedendū ſuper
inſtructione negocii, nō poteſt ipſum remittere: qa nec merus
10 citator eſt. ¶ † Sed nec iudex eſt prius iudex, quam incipiat iuriſ
dictione uti, extra de of. del. relatum. & c. gratum. extra de reſcri.
paſtoralis in fi. Poſtquam autem partes citauerit, poteſt forte ne
gocium ipſum remittere: quia & ſi non plene remittit, tamē, ꝓ-
ut pōt inſtructum, ſ. quia dicet, quomodo citauit partes, & quo
modo obtulit ſe paratum ad procedendū, & quomodo actor
procedere noluit: & etiā ſi expedierit, dicet, quomodo dedit reo
poteſtatē dicendi, quicquid vellet. & ſic de aliis factis, uel omiſ-
ſis. Sed cōtra: quia non valet remiſſio, niſi plena: imò puniēdus
eſt iudex cōtra faciens, vt C. de relat. ne cauſas. C. de legi. l. 2. & l.
humanum. & extra de elec. dudū. 1. §. cum autem. Sed dic, illud
uerum eſſe, quādo fieri poteſt: & eſt, quod iudici valeat imputa
ri: alias autē ſufficit facere, quod poteſt, 22. q. 2. faciat homo. ff.
c de reg. iur. impoſſibiliū. extra de pact. c. fi.[c] ¶ † Sed nūquid iudex,
11 ad quem talis cōmiſſio impetratur, debet ꝯdemnare in expen-
ſis actorem, ſi fecit citari reum, & nullā probationem induxerit
ſuper inſtructione cauſæ? Reſp. ſic, ar. de reſc. cęterū. in fi. & c. fi.
in fi. & de do. & cōtu. finē. ſemper enim debet cauſam remitte-
re, ex quo ſibi iniunctum eſt: licet aliqui contradicāt. extra de re
ſcri. cū dilecta. Alii dicunt, hunc terminū uim peremptorii non
habere: verum, vbi mādatur, ꝙ iudex cauſam inſtructam, uel nō
d inſtructam remittat[d], ceſſant prædictæ opiniones: hic enim
nullus error eſt, ſi iudex cauſam non inſtructā remittat, cū hoc
ſibi expreſſe mandetur: & tunc, facta remiſſione, poterit iterum
noua relatio dari impetranti: quia nec expreſſe, nec tacite ꝯſen-
ſiſſe uidetur, hunc terminū peremptorium eſſe, ſecundum ea,
quæ no. in præ. ver. illud autem. & s. ver. in ſumma. Imò ꝯtrariū
innuit pars illa mandati, qua dicitur: ꝙ etiam non inſtructam re
mittat: niſi forte aliud eſſet actum: niſi dicas, ꝙ is, qui dilationē
obtinuit, probare potuit: ſed quia neglexit, ſibi debeat imputa-
e re, vt patet s. ver. in ſumma. hoc no. Inn. ext. de ap. ſuper eo.[e]

ADDITIONES.

a Quartum. ¶ Vbi s.
b In ſumma. ¶ Incipiunt verba Inn. vbi dicitur hoc in fi.
c C. fi. ¶ Vel illud uerum, quando ſponte defert: ſecus ſi mandatum eum arctat ad id.
d Remittat. ¶ De qua forma s. prox. §. poſt prin.
e Super eo. ¶ q. s. in ſumma, circa totum, ibi uide.

SVMMARIVM.

1 *Sigilla in literis incognita quo caſu ſint probanda, uel non.*
2 *Altera partium tantum coram ſuperiore præſente, an poſſit ipſe ſuperior remiſſionem admittere.*
3 *Remiſſione facta, ſuperior, ad quem fit, debet eam & ſingula diligenter examinare.*
4 *Remiſſio iudicū ad curiā miſſa, an fidem faciat, vt eorum literis credāt.*
5 *Literis iudicum, vel executorum, quo pacto ſit credendum.*
6 *Iudice, vel executore teſtificante coram ſe appellatum eſſe, an ſit eis credendum.*
7 *Clauſula ſpecialis in reſcripto appoſita, reddit illud quandoq; fide dignū.*

¶ Officium illius ad quem fit remiſſio, quod ſit.

5. §. Vtile cenſemus eſſe dicere, qualiter ſe habebit is ad
quē negociū remittit. Et qdē ipſa remiſſione
recepta prius quam eam aperiat, citabit partes, vt cōtra eius ap
tionem obiiciant, quod de iure viderint obiiciendum: quod ſi ni
hil opponāt, ipſe partibus præſentibus aperiat, & terminū ad re
cipiendum copiam de illa præfigat, ut contra eā poſſint obiice
re, quod libebit, ut extra de procura. in noſtra. ſed ſi temere dixe
rint, punietur ut extra de pœ. dilectus. puta in expenſis, & aliter
ff. ſi quis ius di. non ob. l. j. Sed & ſi proponatur ipſam nō fore a
periendā, & ſuper hoc diutius diſputetur, iudex ex cauſa ſibi ipſi
aperire poteſt, non tamē partibus: quemadmodum & in atteſta
tione fieri conſueuit. De apertione autem remiſſionis debet fie
ri publicum inſtrumentum, in quo deſcribantur ſigna, literę, ſeu
1 characteres ſigillorū, ſub quibus mittitur introcluſa. ¶ † Quid
a ſi ſunt ſigilla incognita? Reſp.[a] ſi partes ſtent eis corā ſuperiore
bene eſt, ut j. ver. ſed nūquid, alioquin eſt probatio eorum faciē
da, extra de cler. pereg. c. j. de fid. inſt. quod ſuper his. Si autē ſint
duo, uel plura, eis creditur, poſtquā impoſita eis erit fides. adhi.
bitis aliquibus iuratis, qui ea recognoſcāt: quæ dic, ut s. de prob.
2 §. videndum. ver. x. ¶ † Quid ſi altera partium tantum coram ſu
periore præſens eſt? Reſp. poterit ſuperior, ſi ſibi videatur. cōſi-
derata qualitate pſonæ & negocii, de quo agiī, recepto iuramē
to partis, ꝙ tali fuit facta remiſſio, ipſam admittere, ar. ext. de iu
reiur. c. fi. de procu. ex inſinuatione. & c. in noſtra. & imputet ſibi
pars, quæ non ibi uenit, ar. extr. de ap. ſæpe. & de ele. ſtatuimus. li.
3 vi. ¶ † Remiſſione vero aperta, ſuperior, ad quem fit eam & ſin
gula diligenter examinabit: quo facto, uel admittet, uel repellet
actorem, uel reum ad probādum, uel a probando, prout ſibi de
iure videbitur faciendum: uel caſſabit proceſſum, remittēs, ſi eū
inuenerit ex tenore remiſſionis, uel aliter, contra ordinem iuris
factum, uel in ſe repugnantiam continere, vel etiam ſecūdum
illum ad ulteriora procedet, ſi eum inueniet rite factū, vt extra
de pur.

ADDITIO.

a Reſp. ¶ Secundum Hoſt. ut ſcripſi in dec. intima vbi vide etiam uer. ſeq.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

de pur.cano.c.cum dilect⁹.§ his igitur. Quod ſi plena ſit remiſ
ſio, procedet ad ſententiam:alioquin non, vt ext.de elec.dudum
j.§.cum autem Si altera pars ſit tantum præſens, ut iura cõtuma
cis & rationes contineantur in remiſſione, poterit procedere ſu
perior ad ſententiam:alias nõ, ut in præ.§.cum aũt. cũ enim quę
libet pars cum actis ſuis debuerit cõparere in termino ſibi aſſi-
gnato, non debet ↄtumax ulterius expectari, C.de iud. properã-
dum.§.ſi autẽ.ſed ipſius abſentia Dei præſentia repleatur, vt ex
tra de do.& contu.veritatis.& de eo, qui mit.in poſ.cauſa rei ſer
uãdæ.eum qui. De officio autem eius, ad quem cauſa per appel-
4 lationem defertur, dicam j̃.de app. §.de officio.¶† Sed nũquid
remiſſio iudicum ad curiã miſſa, fidem facit, vt uidelicet credat
literis eorum ſuper his, quæ domino Papæ ſuper proceſſu ſcri-
bũt, ar.quod ſic, in præd.§.his igitur.& de exceſ.præl. inter dilec
tos.§.præterea.& c.ex literis § j.ver.fi.& de accuſ.cũ dilecti. §.j.
uer.mandamus & de dolo & cont.veritatis.§.nos igitur.& đ of.
del.cum olim §.præterea. Ar.contra, extra de prob.quoniam ↄ
tra.& ff.de cuſt.reo.diuus.nam etiam literis Cardinalium nõ cre
ditur, ut no.s̃.de teſte, §.j.ver.item quod fuit. Soluit do.meus in
præd.§.his igitur.quod remiſsioni unius iudicis non creditur, ut
ibi in præd.c.quoniam contra.& hoc videtur mos curiæ appro-
a bare, ſecundum eum [a]. Vel poteſt dici, quod remiſſioni unius iu
dicis ab una parte exhibitæ creditur tanquam authentico, ſeu in
ſtrumento publico, ſi altera pars præſens non contradixit, argu.
in præd.§.his igitur.& ff de proc. ſi procuratorẽ. Cuilibet enim
creditur cõtra ſe, ut ff.de interrog.actio.de ætate.& 14.qu.2.§.j.
Vbi uero non eſt pars, nec remiſsio habet ſigillum notum, &
authenticum, ei non creditur.arg. extra de dolo & contu. c.cũ
olim.& de cleri.perc.c.j. Si uero tale ſigillum haberet, ſtandũ eſt
ei, niſi pars altera contrarium probet:ad quod eſt admittẽda, ar.
extra de electio, cum inter R ſeniorem §.fin & c.ſcriptũ §.j &
de fide inſt.c.2.Inn.Papa I I I I.notat extra de ꝓbat. poſt ceſſio
nem.& B Compoſt.cum eo ſuper dec de elect.ſtatuimus.lib.vi.
5 †quod literis iudicum, uel executorũ creditur, ſi ſint duo, ut ext.
de teſtibus, cum a nobis & de conceſ. preben.accedens.& de ac
cuſ.cum dilecti.in fi. Et locum habet, ſi literæ ↄfectæ ſunt in mo
dum actorũ, deſignando uidelicet loca & tempora, ut c.quoniã
contra.ſecus ſi per modum relationis, ſeu remiſſionis, cui non
creditur, niſi multa interueniant, quæ prædiximus, ſ.ꝙ fiat par-
te altera præſente, & copiam eius recipiẽte:& alia, de quibus ha
bes extra de app.intimaſti.& C.de relig l.j 2.& 3. Idem tamẽ B.
b no.ſup dec.ext.de reſc.capitulum [b].quod creditur literis abba
tis dicentis ſe de mandato apoſtolicæ ſedis feciſſe aliquem reci
pi in canonicũ alicuius eccleſiæ.nam miniſtro creditur in facto
ſibi commiſſo, ſ.quod faceret eum recipi, ar.ff.de reb.cor.q ſub
tut.uel cur.ſunt, l.magis.§ ne tamen. Arg.tamẽ contra in ea.l §.
c item prætor.ver.nec nimium [c]. Tu dicas, quod ſigillo unius iudi
cis delegati, uel ordinarii, uel etiã executoris partes iudicis aſſu
mentis, negocium remittentis creditur, quantum ad hoc ut cre
datur negocium remiſiſſe:& ut cauſa in curia uel corã ſuperio-
re agatur, ut in primis concord.non tamen quantum ad cõten
ta in remiſſione, ſeu quantum ad actitata iudicialiter corã eo, ẽt
ſi ipſe uoce propria ſic eſſe aſſerat.niſi quaten⁹ in cauſa legitime
&c.ut in præd.c.quoniam contra. Vbi uero non iudicialiter exe
cutor proceſſit, ſed certum miniſterium ſibi iniunctũ exequit,
tunc poſtquam de ſuo ſigillo conſtat, ſatis in hoc ſibi ſoli credit
referenti, cum in hoc magnum præiudicium non uerſatur.nam
& coram ſuperiori partes poterant ſuam iuſtitiam conſequi:&
hoc curia ſeruat, quicquid do.meus Hoſt.s̃.no.& ſic intelligit p̄
dic.§.nec tamen.& ar.extra de app.cum parati.cum ſuis cõcor.
6 multũ em̃ intereſt ĩter iſta, ut extra de off.del.c.fi.in fi ¶† Quid
ergo ſi iudex, uel executor teſtificentur coram ſe appellatum
eſſe? Reſp.ei nõ creditur ſoli, nec etiam duobus, ſi in formam re
lationis ſeu remiſsionis ſcribãt:ſecus ſi in formam actorũ, ut p̄-
miſi, ſecũdum B.quamuis & hoc forte de iuris rigore ualeat im
pugnari.nam non creditur teſtimoniis, ut ff.de teſtib.l.3.§ item
diuus.& extra de cohab.cler.& mul.tua.niſi forte producerẽtur
in teſtes, ſecundum ea quæ no in præd.uer. item quod fuit. Arg.
tamẽ, quod uni credatur, extra de ap.cordi.in prin. uer.in quib⁹.
lib.vi. Conſulo igitur iudicibus, uel executoribus negocia refe-
rentibus, ſeu remittentibus, ſiue teſtificantibus, ut proceſſus, ſeu
acta coram ſe habita per manum publicam ſcribi, uel ſaltem au
thentico ſigillo faciãt ſigillari:& ſic ſcripta, ſeu ſigillata, remitãt
7 remiſſionis autem literam ſuo ſigillo ſigillent.¶† Illud autẽ cer
tum eſt, quod ubi in reſcripto illa clauſula apponitur, Quicquid
autem inde feceris, nobis per tuas literas tuo ſigillo ſigillatas ſtu
deas intimare: tunc tali inſcribenti creditur propter formam in
[illegible]s autem ſigillis credatur, no.s̃.de prob.§.ui

b Capitulum. ¶ Vbi ſcripſi poſt gl.ad fi.j, col.uer.ſed quæritur.
c Nimium. ¶ Vide, quod dixi s̃.de teſte, §.nunc tractandum verſic. hoc autem.in fi.

SVMMARIVM.

1 *Remiſsio facienda eſt ad eum, a quo appellatum eſt, cum in forma iudicij procedebat.*
2 *Forma reſcripti circa iudicia, cum remiſsio facienda non poteſt propter dubium facti determinari.*
3 *Dicente aliquo appellatum ante diffinitiuam, ſi hoc falſum inueniatur, ad quem debeat fieri remiſsio.*

¶ De remiſsionibus, quæ fiunt a ſuperioribus
ad inferiores iudices.

6.§. Sequitur uidere de remiſſionibus, q̃ fiũt a ſupe-
rioribus ad inferiores iudices, qñ ap-
pellare contingit:ſuper quo ſecundum uſum Romanę curiæ re
gulariter eſt tenendũ, quod ſi appellãs primo a ſubdelegato ad
delegatum, deinde ab ipſo delegato ad Papã, impetrat ſuper ap-
pellatione, ſecũdum ea, quæ no.j̃.de ap.§ de officio quoq; uer.
porro ſi appelletur.ibi, quod ſi a ſubdelegatis, &c.& ſi non ita in
uentum fuerit uerum eſſe, prout impetrãs aſſerebat, tunc ad eũ,
a quo nouiſſime appellatum eſt, debet negocium remitti, etiam
ſi plures literæ impetratæ fuerint hinc & inde, ar.ext.de ap.vt de
a bitus.in ñ.& 2.q.6.in fi.q. [a] Si autẽ quod aſſeruit, fuerit ab impe
trante probatum, procedẽdum eſt per iudicem appellationis iu
xta cõtinentiam literarum directarum ad eos, uel ſubdelegatos
1 ipſorum, qui probantur ultimo grauauiſſe.¶† Item remiſſio fa
cienda eſt ad eum, a quo appellatum eſt, cum in forma iudicii ꝓ
cedebat, ext.de ap.cordi.prope fi.li.6. Si uero aliquis cõquerat,
quod eius ſuperior, qui in ipſo iuriſdictionẽ habebat, grauabat
eundem in his, quæ in iudiciis, uel circa iudicia non aguntur, ut
in hoc exemplo:
b ¶ FORMA [b]. Conquerit quis, quod ſuus epiſcopus, uel archi-
diaconus eum indebitis exactionibus aggrauabat:& licet ꝓpter
hoc ad ſedem apoſtolicam appellaſſet, idem tamen in eum poſt
appellationem huiuſmodi excommunicationis ſententiam auc
toritate propria promulgauit, ſic concludi poteſt:
¶ FORMA. Mãdamus, quatenus partibus cõuocatis:uel mãda
mus, quatenus, ſi eſt ita, ſententiam ipſam denunciãs nullam eẽ,
ac reuocans in ſtatum debitum, quicquid poſt appellatiõem hu
iuſmodi inueneris temere attẽtatum, audias cauſam, &c.faciẽs,
&c.alioquin ſentẽtiam ipſam (ſicut rationabile eſt) prolatã.fa-
cias auctoritate noſtra appellatione remota, uſque ad ſatisfactio
nem cõdignam inuiolabiliter obſeruari. Et eſt conſiderandum,
quod quãdocunque primus iudex eſt officio ſuo functus, ſi fue
rit diffinitiua ſententia lata, debet alioquin ſic obiici.
¶ FORMA Alioquin ſententiã ipſam, ſicut iuſta eſt, facias per
cenſuram eccleſiaſticam firmiter obſeruari:uel, ſi eſt excommu
nicationis (ſicut rationabiliter eſt prolata) facias auctoritate no
ſtra uſque ad ſatiſfactionem condignam, &c. Si vero reſtabat co
gnitio, cum fuit appellatum, tunc debet fieri remiſsio, prout dic
tum eſt. Itẽ ſi primus iudex, qui grauaſſe dr̃, ſit defunctus, & for-
te fuerit delegat⁹ in dignitate aliqua ↄſtitut⁹, & fuerit ei ſcriptũ
ꝓprio noĩe ñ expreſſo, ut ext.de of.del.qm̃.ↄcludet, ꝙ ꝓcedat ĩ
cã iuxta ↄtinẽtiã literarũ ad talẽ iudicẽ directarũ:alioqn ad eiuſ
dẽ ſucceſſoris ptẽs remittat examẽ. Si uero nomẽ illi⁹ iudicis, a
quo appellatũ ẽ, exp̄ſſum fuit, & mort⁹ ẽ, tũc dicat ſic: Alioquĩ ĩ
2 negocio memorato ſu pſedere cureris.† Porro circa iudicia, cũ
remiſsio facienda eſt quandocunq; propter dubium facti, nõ po
teſt determinate dici, ad quem ſit negocium remittendum.xi q.
3.graue 33.di.habuiſſe.& tunc ſic dicendum eſt:
¶ FORMA. Alioquin partes remittas ad eos, ad quos de iure vi
deris remittendas:ut patere poteſt tunc, cum aliquis conquerit
de pluribus reſcriptis ab eodem, & ſuper eodẽ, ad diuerſos iudi
ces impetratis, ita quod unum de alio nõ faciebat aliquam men
tionem:quo caſu impetrans corã diuerſis tractus, taliter aliqñ
conqueri conſueuit, ꝙ talis eius aduerſarius ſuper tali re nõ, ut
ſuam proſequeretur iuſtitiam, ſed ut ipſe, qui nũc impetrat, fati
gatus laboribus & expenſis, damnoſam pactionem inire, uel iuri
ſuo cedere cogatur, ad diuerſos alias de aliis nõ facientes aliquã
mentionem ſuper eodem negocio literas apoſtolicas impetra-
uit:& ad querelã huiuſmodi, etiamſi nõ ſit appellatio interpo
ſita, taliter uexato in odium vexãtiũ ſedes apoſtolica ſubuenit:
quia impetrator commodo caret utrarumque, ext de reſc.ex te
nore.propter quod impetrãs ſic petat. Quare ita fatigatus duxi
ad apoſtolicę ſedis prouidentiã recurrendũ:& ↄcluſio talis erit,
¶ FORMA. Mandamus, quatenus, ſi eſt ita, iliũ impetrantẽ, de
quo quæritur, utrarumque literarũ commodo carere, decernẽs
eum

ADDITIONES.

a [illegible] ſecundum Hoſt.& eius etiam eſt, quod ſeq.
a Quæſt. ¶ Apertius apparet intricationis exemplum de exce. dilecti filii. quod facile intelliges per id quod ibi dixi ſuper ult.gl.
b FORMA. ¶ In formulario Romanæ curiæ ſub tractatu Reuocatoriarũ, habent Hæ formæ, & vide j.de ap.§.de off.s.col.ver.cæterum ſi remiſsio

eum immoderatis ex̃penſis,quas propter hoc iſtum feciſſe con
ſtiterit,condemnare procures:ext.de reſc c.fi.alioquin negociũ
ad eos remittas,ad quos de iure videris remittendum:impetrã
tem in expenſis legitimis, &c teſtes,&c.& hoc, cum in modũ q̃
relę proponitur grauamẽ ſuper impetratione plurium literarũ.
Si uero p eas proceſſum fuerit,& neſcitur:vel in literis,quę mõ
contra illas impetrantur,nõ dicitur,quæ primo fuerint impetra
tæ,poteſt ſic ſimpliciter concludi:
¶ FORMA. Mãdamus,quatenus,ſi ita eſt,illum impetrãtem v-
trarumque literarum commodo carere decernẽs,ac proceſſum
per eas habitum denuncians non tenere,eum immoderatis ex-
penſis,quas propter hoc reum feciſſe conſtiterit cõdemnare ꝓ
cures: alioquin negotium ad eos,ad quos,&c.ut ſ. non enim va
let proceſſus habitus per literas ipſas,ut ext. de reſc. diſpẽdia.§.
4 j.lib.6.¶† Si autem fuerit appellatum a iudice,ad quem impetra
tæ fuerunt literæ non facientes de prioribus & proceſſu per eas
habito aliquam mẽtionem pro eo, quia ipſe iudex exceptiõem
huiusmodi non admiſit,alia erit cõcluſio,vt ſ.de reſc.præſenta
ta.§.ratione formæ.ver.porro.ſed hic articulus.& ſeq. Item cũ
dicitur appellatũ ante diffinitiuam,ſi hoc falſum inuenitur,non
fit remiſſio ad iudicem,qui functus eſt officio ſuo,ut no.j.de ap.
§.de officio quoque,uer.porro ſi.Quod ſi appellatũ fuerit à diſ-
finitiua,& appellatus nimium prœoccurrens & præueniens ap-
pellantem,impetrat ſuper confirmatione ſententiæ,ad quos fa
cienda ſit tunc remiſſio,uide in præd.§ ratione formæ.ver.eſt &
caſus.

¶ Bald.de remiſſionibus.

1 ¶ NOTA,ꝙ totus proceſſus delegati factus ante reuocationem commiſ-
ſionis,ualet,§ quæ autem.poſt prin.G. ¶ Not.ꝙ iudex, poſtquam cauſã
commiſit,nõ poteſt ulterius ſe intromittere,e.§.in fi.Gul. ¶ No.ꝙ remiſ-
ſio fit uel propter cauſæ arduitatem,uel propter defectum iuriſdictionis,
uel propter formam mandati,uel propter iudicium alibi cœptũ,§.nunc
videamus. per G. facit extr. de or. cognit. c. tuam. ff.de lib cauſ.l.cogni
tio.§.ſi plures.G. ¶ Not.ꝙ ille,qui refert,poteſt aſsignare partibus termi
num ad comparendum coram eo,ad quem remittit, §.videndum. per G.
¶ No.quod ſi mandatur alicui,quod remittat cauſam inſtructam ſufficit
ei, ſi mittat cum ea inſtructionem , quam recepit,quam partes uoluerũt
& potuerunt producere,ver.hoc quoque faciendum.quod no.G.Nõ cre
ditur ei quod dicũt iudices in forma remiſsionis:ſecus ſi in forma actoris,
§.pen.ver.pen.& fi.G.

Particula III.

a ¶ De Sententia,& de his quæ ipſam ſequuntur [a]. Rubrica.

QVONIAM deliberatione habita cũ peri
tis,factaque relatione iudex præſentibus
partibus,uel cõtumaciter abſentibus de
bet ferre ſententiam vt j.§.qualiter.ideo
cõſequens eſt, ut de ſententiis aliqua di-
b ſcutiamus [b], dicentes: Quid ſit ſenten-
tia:quot ſint eius ſpecies:a quo ſit feren-
da: quando ſit ferenda: qualiter: de di-
uerſis ſententiarum formis:quis ſit ſentẽ
tiæ effectus:qualiter ſententia in iudicio prolata, impugnetur:
& quibus remediis,uel modis, ualida ſententia ſubleuetur im-
pugnetur,ſeu retractetur.

ADDITIONES.

a ¶ Pileus quarta parte ſua rubrica pen.poſuit de ſententia diffinitiua.
¶ Tã.ſua quarta parte in priu.poſuit ſucceſsiue tres rubricas ,quas pro
ſequendo auctor hic innuit:prima de ſententia,& interlocut.ſa,quę ſentẽ
tia eſt ipſo iure nulla. tertia, quomodo ualida ſubleuetur,& quomodo de
falſo agatur. ¶ Roſ.de ac.in fac.ex re iu. ¶ Vber.de Bo.de ſentẽtia ordina
rii & delegati.char.2 & 3. ¶ & Io.de Deo de his,rub.pe. & antepen.v.li.
Cauil.Et hęc reſpiciunt etiam rub.j.proxi.& ipſe Io.de Deo, lib.7.ponit
primam de ſententia & interlocutionibus,& li.j.Iud.ponit rub. de prola-
tione ſententiæ. ¶ Vber.de Bo.& Baga.in Cauil ponunt duas rub. primã
de exceptionibus poſt ſententiam:& ſecundam de impedimentis execu-
tionis,& de nullitate,& annullatione ſententiæ. ¶ Bon.ineptiſsime loca-
uit materiam iſtam in ſecunda enim parte intra formas libellorum poſuit
tractatum de appellationibus,& demum de ſententiis & ipſarum nullita-
te & iniquitate,cum poſt ſuam quartam partem,finito tractatu teſtium &
depoſitionum,illas duas & ſecundam primo ponere debuiſſet. ¶ Aegid.
de formis ſententiarum ponit in lxviii.c.& ſeq. & c.lxxix. de ipſius nulli-
tate ponit in lxxiii. ¶ Aſb.Gal.ponit rub. de ſententiis. ¶ Nepos de Mõ.
Albano poſuit rubricam contra ſententias,& de eis retractandis. Gui.de
Suz.ponit rubricas de ſententia ferenda,& ipſius nullitate, & quis de illa
cognoſcat. ¶ Gallicus poſuit rubricam de ſententia diffinitiua.
b Diſcutiamus. ¶ Quærunt aliqui,an diffinitiua ſententia ſit de actis cauſæ?
& videtur,ꝙ non:quia l.2.C. ut lit. pend. ponit pronunciationem & acta,
vt diuerſa.ad idem C.de app.l.a proconſulibus.Bene facit etiam dec.quo
niam contra.de prob. vbi vniuerſa iudicij acta conſcribantur videlicet,
citationes,&c.& ſub illis vniuerſis actis non ponit diffinitiuam. Ad idem
dec.vl.eo.tit.de teſtib.præſentata ad fi. vbi iuſta acta mandatur diffiniti-
ua ferri.facit de ara facmaſii.& cle.e.ti. appellanti. de reſtit. ſpol. cum ad
ſedem.uer.nos pe extra de off.del.cum olim.2.in fin. In contrarium C. de
dona.ſancimus.§.his inſuper.& §.ſin autem.2.ubi donatio,quæ eſt princi-
pale,ad quod tenditur,dicitur actis inſinuari. ad idem in auth. ut fratrũ
filij.§.illud.Col.6.fa.C.de re iud.geſta.cum ſuis gloſſ.C.de eden.l.2. For-
tius facit de re iu.cum æterni.li.6. vbi ſententiæ concipiendæ & ferendæ
ponuntur inter agẽda cauſæ:per quod fateamur diffinitiuam eſſe de actis,
cum inter acta ferri debeat,& loco iuridico: vide j. §. qualiter. ver. debet
autem.in fi.iura,quæ hoc volunt.Nec obſt. quod ex actis fertur diffiniti-
ua.nam idem in interlocutoria,quæ tamen eſt de actis , ut in d.decr.quo-
niam contra.quæ dec.etiam non obſtat , quæ ſolum ſuper proceſſu ſcri-
bendo prouidit:de diffinitiua ſcribenda non dixit , quia prouiſum erat
per alia iura,quæ uide j.§.qualiter.in prin.&§ iuxta.uer.non valet etiam.
ADDE,quod nomine actorum ueniat ſententia,Bal.conſ.cccxxxviii.inci.
ad officium.j.li. An ſententia ſit de proceſſu,uide Abb.Sicu.in c. cum I.&
A.in prin.ij.col.ext.de re iu.& plene per omnes Doctores ext.de prob.in
c.quoniam contra.

¶ Sententia quid ſit.

1.§.Sentẽtia eſt iudicialis diffinitio controuerſiæ finem
imponens,condemnationem, uel abſolu-
tionem continens:ut probatur j.§. prox. Excommunicatio au-
tem,uel Interdictum,improprie dicitur ſententia : quia potius
punit,quam cauſæ finem imponat,xj.q.3.nemo.ideoque potius
dici poteſt pœna quam diffinitio,24.q.3.corripiantur.Quæ au-
tem differentia ſit inter ſententiam,& rem iudicatam,no.ff. de
a re iud.l.j.C.de ap.litigatoribus [a].

ADDITIO.

a Litigatoribus. ¶ Vide quod dixi eo.ti.ſuper rubr.ſ.quod ponitur res iu-
dicata large & ſtricte.
ADDE Bar.in l.j.ff.de re iud.& quæ ibi poſui.
ADDE etiam But.& Abb.Sicul.& nouiſsimos in rub.extr.eo. ti. de ſent.
& re iudica.

SVMMARIVM.

¶ Sententiæ ſpecies quot ſint.

1 *Sententia interlocutoria quæ ſit.*
2 *Vox iudicis rei iudicatæ non ſemper habet auctoritatem.*
3 *Sententia diffinitiua quæ dicatur.*
4 *Sententia quandoque dicitur præceptum.*
5 *Iudex præcipiens aliquid certa die ſolui,an hoc poſsit præcipere ſub pœna dupli vel tripli.*
6 *Præceptum iudicis quandoque non valet.*
7 *Sententia quandoque mulcta nuncupatur.*
8 *Differentia inter pœnam & mulctam.*
9 *Condemnati in arengis publicis (ut fieri ſolet in Italia) an ſint infames.*
10 *Sententia ſuper crimine famoſo lata,ſemper condemnatum reddit infa-mem,licet de pœna nulla fiat mentio.*
11 *Papa an poſsit,quo ad forum ciuile,infamiam irrogare.*
12 *Titulus ff.ſi quis ius dic.non obtemp.an locum habeat in poteſtatibus & iudicibus noſtri temporis.*
13 *Iniurię plures ſimul irrogatæ,unum tantum maleficium æſtimatur.*
14 *Condemnatis tribus in centum ex eodem delicto, an unuſquiſque pro vi-rili portione condemnetur.*

2.§.Species autẽ iudicialis ſentẽtiæ ſunt quatuor:ſcilicet
interlocutoria,diffinitiua,præceptũ & mul-
cta,eſt & quinta,ſ.ſententia diſpenſationis.hæc tamen non ſem
a per eſt iudicialis [a].¶†Interlocutoria eſt quę fert inter principiũ
1 & finem cauſæ:nõ ſuper principali,ſed ſuper incidentibus quę-
ſtionibus,vel emergentibus : puta ſuper libello offerendo, uel
corrigendo,ſuper dilatione dãda,vel deneganda,& ſimilibus ex
ceptionibus,ut ext.de officio del.ſignificantibus.& de teſti. ſigni
ficauerunt.& de off del.c.fi ex his enim iuribus probat,ꝙ inter
locutio non eſt plena diffinitio,ſed ſemi plena:ideoque non dici
tur diffinitiua,ff.de arbi.qualem.& C.de reb.cred.l.pen. & quan
2 doque fertur ſine ſolennitate,C.de fide inſt. iudices.¶† Et nota,
quod non omnis vox iudicis rei iudicatæ habet auctoritatẽ, C.
de ſen.& interloc.ex ſtipulatione.& l.poſt ſententiã.per quas le
b ges dixit Io.de Deo [b],interlocutoriam non obtinere vim rei iu-
dicatæ:quod falſum eſt,ut ext. de ele. cũ dilecti.ad fi.ff.de arbit.
dicere.ꝓpe fi.niſi,quo ad hoc,quia poteſt reuocari,ff.de re iud.
quod iuſſit.ext.de ap.cũ ceſſante. Quod qualiter poſſit , vide ſ.
3 de exc.§.viſo.ver.ſed ſi iudex.& ſeq.¶†Diffinitiua vero eſt,quę
principalem diffinit quæſtionem:& hæc debet continere cõdẽ
c nationem,vel abſolutionem,aliter nõ valet,ff.de re iu.l.j. C.e. [c]
præſes.2.q.6.§.diffinitiua.ext.de acc.illa.uel aliquid,qđ tñ,valę
ff.de

ADDITIONES.

a Iudicialis. ¶ Et de his dicetur in §.ut autem.char.ul. ver. poſtremo vſq;
ad finem.
b Io.de Deo. ¶ Cauil.lib.7.rub.j.ante fi.& ſaluari poteſt dictum Io. per id
quod ſequitur:& ſic etiam dixit ipſe Io.in lib. Diſpenſationum & ſenten-
tiarum,in fi. vbi dicit,Interlocutoriã reuocari poſſe:ſi tamen nõ ſuſpen-
datur per appellationem intra decem dies tranſit in rem iudicatam. alle-
gat eandem dec.cum dilecti.& dec.ſignificauerunt.de teſt
c C.e. ¶ Sc.de ſententia & interlocut.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN